

**Преюдициални въпроси**

- 1) В областта на отговорността на фармацевтичните лаборатории за произвежданите от тях ваксини допуска ли член 4 от Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока <sup>(1)</sup>, начин на доказване, съгласно който при упражняването на суверенното си право на преценка съдът, разглеждащ делото по същество, може да приеме, че изтъкнатите от ищеца факти представляват сериозни, конкретни и непротиворечиви предположения, които могат да докажат дефекта на ваксината и причинно-следствената връзка между него и болестта, въпреки констатацията, че медицинските изследвания не установяват връзка между ваксинирането и настъпването на болестта?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, допуска ли член 4 от посочената по-горе Директива 85/374 система от предположения, при която причинно-следствената връзка между приписания на дадена ваксина дефект и вредата, претърпяна от увреденото лице, се приема за установена винаги, когато са налице някои косвени доказателства за причинно-следствена връзка?
- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли член 4 от посочената по-горе Директива 85/374 да се тълкува в смисъл, че причинно-следствената връзка — която увреденото лице трябва да докаже — между приписания на дадена ваксина дефект и претърпяната от това лице вреда, може да се счита за доказана само ако тази връзка е установена научно?

<sup>(1)</sup> ОВ L 210, стр. 29.

**Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на 23 ноември 2015 г. — Litdana UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos**

**(Дело C-624/15)**

**(2016/C 048/26)**

*Език на производството: литовски*

**Запитваща юрисдикция**

Vilniaus apygardos administracinis teismas

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Litdana UAB

Ответник: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

**Преюдициални въпроси**

- 1) Допускат ли член 314, буква а) и член 226, точка 11 от Директива 2006/112 <sup>(1)</sup>, както и член 314, буква г) и член 226, точка 14 от нея, национални правила и/или практика, основаваща се на тези правила, които не позволяват на данъчнозадължено лице да прилага схемата за облагане с ДДС на маржа на печалбата, тъй като в рамките на проведена от данъчните органи данъчна ревизия се установява, че във фактурите с ДДС за доставените стоки е била предоставена невярна информация/данни относно прилагането на схемата за облагане с ДДС на маржа на печалбата и/или относно освобождаването от ДДС, но данъчнозадълженото лице не е знаело и не е могло да знае за това?

- 2) Следва ли член 314 от Директива 2006/112 да се разбира и тълкува в смисъл, че макар във фактурата с ДДС да е посочено, че стоките са освободени от ДДС (член 226, точка 11 от Директива 2006/112) и/или продавачът е приложил схемата за облагане на маржа на печалбата при доставката на стоките (член 226, точка 14 от Директива 2006/112), данъчнозадълженото лице придобива правото да приложи схемата за облагане с ДДС на маржа на печалбата само когато доставчикът на стоки действително прилага тази схема и надлежно изпълнява задълженията си във връзка с плащането на ДДС (заплаща ДДС върху маржа на печалбата в своята държава)?

(<sup>1</sup>) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

**Жалба, подадена на 1 декември 2015 г. от VSM Geneesmiddelen BV срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 16 септември 2015 г. по дело T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV/Европейска комисия**

**(Дело C-637/15 P)**

**(2016/C 048/27)**

*Език на производството: английски*

## **Страни**

Жалбоподател: VSM Geneesmiddelen BV (представител: U. Grundmann, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

## **Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени определението на Общия съд (осми състав) по дело T-578/14, постановено на 16 септември 2015 г. и връчено по факс на 21 септември 2015 г.,
- да отмени връченото на 21 септември 2015 г. решение на председателя на състава да не включва в преписката по дело T-578/14 писмата от 22 юли 2015 г. и 24 юли 2015 г.,
- да установи неправомерното бездействие на Комисията, която от 1 август 2014 г. насам не е разпоредила на Европейския орган за безопасност на храните да извърши оценка на здравните претенции за растителните вещества съгласно член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1924/2006, и при условията на евентуалност да отмени решението, за което се твърди, че се съдържа в писмото на Комисията от 29 юни 2014 г., и съгласно което не следва да се разпорежда на ЕОБХ да извършва оценка на здравните претенции за растителните вещества съгласно член 13 преди 1 август 2014 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

## **Основания и основни доводи**

Съгласно член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 (наричан по-нататък „Регламентът относно здравните претенции“) Европейската комисия е длъжна да приеме списък на разрешените претенции за употребявани в храни вещества най-късно до 31 януари 2010 г. Във връзка с изготвянето на този списък Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ) е натоварен да извърши оценка на претенциите, представени от държавите членки. При все това през септември 2010 г. Комисията уведомява за спирането и преразглеждането на процедурата по оценяване, що се отнася до претенциите за растителни вещества, вследствие на което ЕОБХ спира да разглежда тези претенции. Комисията спира само процедурата по оценяване на растителни вещества, но не и процедурата за други, сходни химически вещества.